

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118242904
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:6118242904.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu: V. V., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v A. na ul. Z. XXXX/X, právne zast. Advokátska kancelária VASIL ŠIMONVIČ & partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach na ul. Kuzmányho 29, proti žalovanému: B. Z., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v A. na ul. B. K. XXXX/XX, o zaplatenie sumy 1970,12 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 06.09.2018, č.k. 9C31/2018-70 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1970,12 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázanú skutočnosť, podľa ktorej rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 20.09.2017, č.k. 7C174/2016-42 bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo strán sporu k bytu č. X nachádzajúcemu sa vo vchode X. na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX. Táto nehnuteľnosť bola prikázaná do výlučného vlastníctva žalovaného a žalovanému bola uložená povinnosť vyplatiť žalobcovi za jeho zaniknutý spoluvlastnícky podiel sumu 7 000 eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.2017.

3. Z ponuky realitnej kancelárie zo A. na predaj X-izbového bytu vyplynulo, že predaj X-izbového bytu v A. na ul. K. s úžitkovou plochou 71 m², v pôvodnom stave so začatou rekonštrukciou sa ponúkal za cenu 28 000 eur.

4. Žalobca sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy titulom zaplatených mesačných platieb za byt a vynaložených nákladov v súvislosti s uskutočnenou rekonštrukciou bytu, ktorý bol v podielovom spoluvlastníctve strán sporu. Za mesiace marec 2016 až november 2017 žalobca zaplatil platby vo výške 1 455,18 eur, k čomu predložil doklady SIPO a poštové poukazy. Voči žalovanému si uplatnil 2/3 z týchto nákladov vo výške 970,12 eur, ktoré bol ako spoluvlastník povinný zaplatiť aj žalovaný.

5. Spoločnou vecou sa rozumie vec, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve viacerých vlastníkov. Nebolo sporné, že strany sporu boli podielovými spoluvlastníkmi bytu, spoluvlastníctvo ku ktorému bolo právoplatne zrušené až dňa 23.11.2017. Podľa ust. § 137 ods. 1 v spojení s ust. § 139 ods. 1

Občianskeho zákonníka spoluvlastníci sú povinní spoločne podľa veľkosti podielov podieľať sa aj na nákladoch vzniknutých na spoločnej veci.

6. Žalovaný ako podielový spoluvlastník bol povinný podľa veľkosti svojho podielu platiť náklady za byt. Žalobca tvrdil, že tieto platby uhrádzal výlučne sám a žalovaný opak nepreukázal. Súd prvej inštancie preto v tejto časti žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie pomernej časti platieb za byt podľa veľkosti jeho podielu. Žalovaný namietal, že byt výlučne užíval žalobca, avšak žalobca túto skutočnosť vo vyjadrení k odporu poprel. Žalovaný napriek popretiu jeho tvrdenia o tom, že byt užíval výlučne žalobca, nenavrhol vykonať žiaden dôkaz na preukázanie svojich tvrdení o užívaní bytu žalobcom. V tejto súvislosti sa poukázalo aj na odôvodnenie rozsudku zo dňa 20.09.2017, č.k. 7C174/2016-42, a to konkrétne na bod 6 odôvodnenia, v ktorom sa uvádza, že podľa výpovede žalovaného žalobca byt nevyužíva. Výšku zaplatených platieb sa byt žalovaný nerozporoval, preto súd skutkové tvrdenia žalobcu o výške zaplatených platieb sa byt považoval v súlade s ust. § 151 ods. 1 CSP za nesporné.

7. Za investície do spoločnej veci sa považujú také investície, ktoré vykoná jeden zo spoluvlastníkov, a ktoré spoločnú vec zhodnotia. Pri zisťovaní do akej miery a za akých podmienok existuje u investujúceho spoluvlastníka nárok na náhradu nákladov vynaložených pri investícií do spoločnej veci je potrebné ustáliť, či boli investície do spoločnej veci vynaložené s väčšinovým súhlasom spoluvlastníkov a či išlo o nevyhnutné investície.

8. V zmysle ust. § 139 ods. 2 Obč. zákonníka platí, že o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. To znamená, že v prípade, ak sa väčšina spoluvlastníkov na vykonaných investíciách do spoločnej veci nezhodne, ide o neplatný právny úkon zo strany investujúceho spoluvlastníka. V prípade platného právneho úkonu ide o nárok v zmysle § 137 ods. 1 Obč. zákonníka. V prípade neplatného právneho úkonu ide o nárok vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia. Vyriešenie otázky, či investície boli vynaložené so súhlasom investujúceho spoluvlastníka je dôležité pre posúdenie, či na strane investujúceho spoluvlastníka vzniklo majetkové právo vyplývajúce z ust. § 137 ods. 1 Obč. zákonníka alebo či mu pri zániku podielového spoluvlastníctva vzniklo bezdôvodné obohatenie. Táto skutočnosť je totiž relevantná nielen s ohľadom na dĺžku premičacej doby, ale aj pokiaľ sa týka výšky uplatňovanej sumy, či momentu vzniku nároku. V tom prípade žalobca vynaložil investície bez súhlasu žalovaného a nešlo o nevyhnutné investície. Žalobca má teda nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške zhodnotenia podielu 2. spoluvlastníka v súvislosti so zánikom podielového spoluvlastníctva. Bezdôvodné obohatenie neinvestujúceho spoluvlastníka vzniklo zhodnotením jeho podielov v dôsledku vynaloženej investície, a ide o rozdiel medzi cenou podielu pred investíciou a po jej vynaložení.

9. Bolo nesporné, že žalobca vložil do spoločnej veci investície na rekonštrukciu bytu. Skutočnosť, že v byte bola vykonaná rekonštrukcia žalovaný nepoprel a nepoprel ani to, aby ju vykonal a zaplatil žalobca. Nepoprel ani výšku žalovanej sumy v časti zhodnotenia jeho podielu vykonanou rekonštrukciou. Tieto skutočnosti sa preto považovali v súlade s ust. § 151 ods. 1 CSP za nesporné. Skutočnosť, že v byte bola vykonaná čiastočná rekonštrukcia preukazuje aj inzerát na predaj bytu a fotografie k nemu priložené.

10. Žalovaný namietal, že sa nejednalo o úplnú rekonštrukciu, a táto bola vykonaná bez jeho súhlasu ako väčšinového spoluvlastníka. Skutočnosť, či bola vykonaná rekonštrukcia so súhlasom väčšinového spoluvlastníka a či išlo o nevyhnutné investície, má vplyv na posúdenie nároku investujúceho spoluvlastníka ako majetkového práva vyplývajúceho z ust. § 137 ods. 1 Obč. zákonníka alebo bezdôvodného obohatenia. Rozlíšenie týchto nárokov má význam na dĺžku premičacej doby, výšku uplatňovanej sumy, či momentu vzniku nároku. V prípade neplatného právneho úkonu uskutočneného bez súhlasu spoluvlastníka a zároveň nie nevyhnutnej investície, vzniká nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré sa rovná zhodnoteniu jeho podielu v dôsledku vynaloženej investície, pričom ide o rozdiel medzi cenou podielu pred investíciou a po jej vynaložení. V podstate sa vychádza z toho, že aj v takomto prípade došlo k zhodnoteniu podielu žalovaného ako spoluvlastníka, čo preukazuje aj predaj bytu žalovaným za sumu vyššiu ako bola hodnota nehnuteľnosti, z ktorej sa vychádzalo pri zrušení podielového spoluvlastníctva.

11. Skoršie konanie o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, prevod podielu z matky žalobcu na žalobcu, na ktoré poukazoval žalovaný, nie je právne významné v predmetnej veci. Podstatná pre posúdenie veci je skutočnosť, že podielové spoluvlastníctvo strán sporu bolo právoplatne rozsudkom

súdu zrušené a prípadné konanie žalobcu alebo jeho právneho predchodcu tvrdené žalovaným o nemožnosti dosiahnutia dohody o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva pred jeho právoplatným zrušením súdom, nemôže nič zmeniť na nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože žalovaný ako spoluvlastník bol povinný podieľať sa aj na nákladoch vzniknutých na spoločnej veci a po zániku podielového spoluvlastníctva je povinný nahradiť žalobcovi sumu zodpovedajúcu zhodnoteniu jeho podielu.

12. Výrok o trovách bol odôvodnený ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP.

13. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie. Ako dôvod uviedol, že rozsudok bol vydaný na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Žalobca k podanej žalobe pripojil rad dokumentov, okrem iného aj platby SIPO za obdobie rokov 2012-2017. Tiež pripojil doklady o úhrade pohrebných nákladov za Z. Z., bývajúceho na adrese K. XXXX, A.. Z týchto dokladov vyplýva jediná vec, a to, že žalobca v byte č. X na ul. K. býval najneskôr od doby, kedy jeho matka previedla na neho svoj spoluvlastnícky podiel k bytu. To znamená, že žalobca v byte býval práve v období, za ktoré si uplatňuje sumu uvedenú v žalobe, t.j. v období od marca roku 2016 do novembra roku 2017. Žalovaný v byte nebýval, pretože bol spoluvlastníkom rodinného domu súp. č. XXXX na ul. B. K. v A.. Na tejto adrese býva nepretržite a má tam aj trvalý pobyt. K otázke, kto užíval v rozhodnom období predmetný byt č. X v bytovom dome č. XXXX sa nevykonalo žiadne dokazovanie.

14. Z dokladov predložených žalobcom je zrejmé, že sumy uvedené na platbách SIPO hradil Z. Z., a to aj v žalovanom období rokov 2016-2017 napriek tomu, že Z. Z. zomrel v roku 2012. Vystáva teda otázka, kto skutočne platil sumy uvedené na dokladoch SIPO, či to bol žalobca, jeho matka alebo snáď nejaká iná osoba. Dokazovanie k tejto otázke vykonané nebolo. Na dokladoch SIPO sa objavujú položky nájomné, elektrina záloha, plyn záloha, plyn faktúra, rozhlas a televízia. Je zrejmé, že položky plyn, elektrina, rozhlas a televízia má v zmysle dodacích podmienok jednotlivých dodávateľov energií platiť osoba, ktorá má uzavretú zmluvu na dodávku jednotlivých druhov energií a platbu rozhlas a televízia platí odberateľ elektriny v danom byte. Súd nezistil kto a s kým mal uzavreté dodávky na odber energií a kto teda mal povinnosť dané energie platiť. Z platných predpisov o dodávke energií je zrejmé, že za spotrebovanú energiu má povinnosť platiť jej objednávateľ - odberateľ, a pritom sa môže jednať o osobu, ktorá nemusí byť nutne vlastníkom nehnuteľnosti, do ktorej sa energia dodáva. Čo sa týka položky nájomné, nie je zrejmé, o čo sa vlastne jedná. Nájomné sa platí pri nájme bytu. V prípade, ak sa jedná o vlastnícky vzťah bytu, ako je to v tomto prípade, správca bytového domu vyhotovuje na každý rok, pre každý byt tzv. mesačný predpis, kde je stanovená suma, ktorú je potrebné v danom roku mesačne platiť. V danom prípade takýto doklad súdom zabezpečený nebol. Nie je preto jasné, kto položku nájomné platil, komu ju platil a z čoho daná položka pozostáva. Podľa zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov, a to konkrétne podľa § 10 tohto právneho predpisu, vlastník bytu platí preddavok do fondu prevádzky, údržby a opráv a nie nájomné. Táto otázka ostala nevysvetlená.

15. Žalobca nijakým spôsobom nedoložil žiadne doklady o tom, že by rekonštrukčné práce vykonal, kedy ich vykonal, že by on vynaložil potrebné finančné prostriedky a svoj nárok na zaplatenie sumy 1 000 eur oprel len o to, že žalovaný predmetný byt predal za sumu vyššiu než bola uvedená v rozsudku o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Súd ani nijakým spôsobom nezisťoval okolnosti vykonania údajných rekonštrukčných prác, ani kedy boli vykonané, ani v odôvodnení rozsudku danú skutočnosť dostatočne nevysvetlil. Aj to je dôvod na zrušenie rozsudku, minimálne aspoň kvôli nemožnosti uplatnenia prípadnej námietky premlčania. Okrem toho podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaného k bytu bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Humenné vydaným vo veci 7C174/2016. Pri rozhodovaní v danej veci sa vychádzalo z ust. § 142 ods. 1 Obč. zákonníka, podľa ktorého súd pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva prikáže vec jednému zo spoluvlastníkov za primeranú náhradu. Je zrejmé, že súd pri určovaní finančnej náhrady za spoluvlastnícky podiel vychádzal zo stavu bytu ku dňu vydania rozhodnutia. Údajné rekonštrukčné práce museli byť nutne vykonané pred vydaním rozsudku súdu. Takže, ak by aj rekonštrukčné práce boli vykonané, o náhrade za ich vykonanie už bolo rozhodnuté týmto rozsudkom. Pokiaľ s ustanovenou výškou náhrady žalobca nesúhlasil, mohol sa proti rozsudku odvolať. Rozsudok je ale právoplatný. Jedná sa teda už o vec rozhodnutú.

16. Žalobca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

17. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

18. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

19. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného uvádzané v odvolaní, tieto na správnosť rozhodnutia vplyv nemajú. Civilný sporový poriadok v ust. § 366 upravuje novoty v odvolacom konaní. Uvedené ustanovenie ukladá odvolaciemu súdu aj počas odvolacieho konania povinnosť prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie.

20. V zmysle ust. § 151 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

21. V ust. § 150 CSP sa zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesná povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania upravenej v ust. § 153 CSP. Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 CSP), alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 CSP).

22. Žalovaný v podanom odpore proti platobnému rozkazu (č. I. spisu 36 a 37) žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy 970,12 eur predstavujúcej pomernú časť žalobcom uhradených plnení spojených s užívaním bytu, odmietol zaplatiť len s poukazom na to, že byt užíval výlučne žalobca, a preto tieto plnenia mal uhrádzať výlučne on sám. Po popretí tohto skutkového tvrdenia zo strany žalobcu žalovaný nenavrhol vykonať žiadny dôkaz o tom, aby byt výlučne užíval žalobca. So žalobcom predloženého rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 20.09.2017 č.k. 7C174/2016-42 pritom vyplýva, že samotný žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že žalobca byt v tom čase patriaci do podielového spoluvlastníctva strán sporu nevyužíva. Z ďalšieho listinného dôkazu označeného ako odpoveď na lustráciu v registri obyvateľov (č. I. 22 spisu) vyplýva, že žalobca má od 25.04.2005 trvalý pobyt v A., na ul. Z.. XXXX/7, teda na adrese odlišnej ako bol byt nachádzajúci sa v minulosti v podielovom spoluvlastníctve žalobcu a žalovaného. Záver o neužívaní bytu ani jednou zo strán sporu má preto oporu vo vykonanom dokazovaní. Za takejto situácie bolo povinnosťou tak žalobcu, ako aj žalovaného, podieľať sa na platbách úhrad, a to podľa veľkosti ich spoluvlastníckych podielov

23. Vo vzťahu k uplatnenej náhrade za rekonštrukciu bytu žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu poukázal na to, že sa nejednalo o nutnú rekonštrukciu z dôvodu havarijného stavu, ale o bežnú údržbu a nutné prevádzkové opravy bytu zo strany jeho faktického užívateľa, pričom žalobca k stavebným úpravám pristúpil bez jeho vedomia ako väčšinového spoluvlastníka, takže mal si byť vedomý toho, že prípadné úpravy bez jeho súhlasu bude musieť znášať výlučne sám. Vykonanie rekonštrukcie bytu žalovaný teda nepoprel, nepoprel ani to, aby ju vykonal a uhradil žalobca a rovnako nepoprel ani výšku žalovanej sumy z tohto titulu požadovanej žalobcom.

24. Na pojednávaní konanom dňa 06.09.2018 žalovaný zotrval na ním podanom odpore proti platobnému rozkazu a ďalšie návrhy na vykonanie dôkazov neuviedol. Následne na to bolo dokazovanie

vyhlásené za skončené. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno v zmysle zákonnej koncentrácie konania upravenej v ust. § 154 CSP uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

25. Podľa ust. § 191 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

26. Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Každý vykonaný dôkaz môže byť prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany spochybnený tým, že sa pripúšťa dôkaz opaku dokazovanej skutočnosti. Inak povedané, žiaden dôkaz nedisponuje predpísanou legálnou silou, ktorá by nepripúšťala dôkaz svojho opaku.

27. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu v opačnom procesnom postavení, než je strana sporu, ktorá nespĺnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez zreteľa na procesné postavenie strany sporu. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad pričíta tej strane, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočnosti významných z hľadiska hmotného práva.

28. V prejednáwanej veci žalobca dostatočným spôsobom preukázal dôvodnosť ním uplatneného nároku na zaplatenie sumy 1 970,12 eur, pričom žalovaný žalobou uplatnený nárok ničím právne významným nespochybnil, čím si nespĺnil svoju procesnú dôkaznú povinnosť.

29. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

30. Zároveň v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % podľa ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

31. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).